

have nogen Betydning og skulle Dommerne ikke behøve at trykke sig for haardt ved at tilkalde sagkyndige, maa de kunne erstatte de tilkaldte, der maa foretage en Rejse og opholde sig paa et fremmed Sted, | de dermed forbundne Udlæg. For saa vidt man kan gaa ind paa at yde et saadant Honorar for at møde i disse Sager, vil det vist blive overordentlig vanskeligt at faa Folk til at møde i dem. Skal Bestemmelserne altsaa have praktisk Betydning, maa der ydes Honorar, og den danske Stat vil sikkert ikke gaa fallit, selv om man gaar ind paa at yde dette Beløb.

Den højtærede Minister kunde heller ikke gaa ind paa det af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) stillede Forslag om Ilandbringelse af Fisk, der ere fangede udenfor Søterritoriet. Vi ere Medforslagsstillere til dette Forslag, og jeg vil sige, at jeg kan udmærket godt gaa med dertil. Jeg finder, som jeg mangfoldige Gange har haft Lejlighed til at udtale det her i Tinget, at det er aldeles urimeligt, at danske Fiskere, der fiske udenfor Søterritoriet Side om Side med Fiskere fra andre Lande, ikke skulle have Lov til at tage deres Fangst med sig i Land og søge at faa den forsendt et eller andet Sted hen. Det kan jo være, den skal gaa til Udlandet. Der maatte i alt Fald kunne træffes Bestemmelser, saa at det kunde lade sig gøre. Ved de Bestemmelser, vi have truffet, frede vi den Fisk, den danske Fisker har Krav paa at tage hjem som sin Indtægt, til Fordel for Udlandinge. Vi have altsaa ikke det mindste imod at gaa med til det af det ærede Medlem for Esbjerg oprindeligt stillede Forslag. Jeg vil blot udtale Haabet om, at naar det nu kommer til Afstemning, det ærede Medlem da ikke, saaledes som han har gjort før og har for Vane, løber fra sit eget Forslag. Jeg vil haabe, at han vil holde det fast og selv stemme derfor. Saa tror jeg, at vi efterhaanden kunne faa ogsaa andre til at se paa de Forhold, som vi se paa dem, se fornuftigt paa dem og derved bidrage til, at de Fiskere, der nu ved vore Maalebestemmelser for Fisk, der ere fangne udenfor Søterritoriet, ere afskaarne fra den gode Fortjeneste, de kunde have af denne Fangst, dog kunde faa noget deraf.

Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) var stærkt i Lag med os Socialdemokrater for vor Stilling til et Par Bestemmelser med Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden, særlig fordi vi forlangte, at Limfjorden skulde lukkes op for andre end de derboende Fiskere. I høje Toner talte

han om, at Vandene deroppe særlig burde være forbeholdt de Fiskere, der boede der omkring. Derfor vilde han bibeholde de laasede Vande, og derfor var han stærkt Tilhænger af Maskebestemmelserne og forskellige andre indskrænkende Bestemmelser. Ja, her ligger jo Hunden begravet. Oppe i Limfjorden forlange Fiskerne, som jeg sagde ved Behandlingen af en tidligere Sag, at beholde Limfjorden for deres egen Mund. Ogsaa Øresund vil man nu have lukket og forbeholdt de derboende Fiskere. En skønne Dag komme alle Fiskerne rundt omkring fra og sige: Nu maa I paa en eller anden Maade, ved en eller anden indskrænkende Bestemmelse lukke Vandet her, saa at kun vi kunne fiske der. Jeg udtalte ved Forhandlingen om Udvidelsen af Konventionen med Sverige, at det kunde være, at det var den rette Vej. Jeg er imidlertid ikke sikker paa, at det er rigtigt, og forinden jeg i saa Henseende har faaet den nødvendige Sikkerhed, vil jeg ikke følge det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), men saa vil jeg følge dem, der sige, at vi skulle se at faa vore Fiskevande lukkede op og benyttede i saa stor Udstrækning som vel muligt.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) udtalte, at det dog maatte være Opgaven at faa det størst mulige Udbytte af Fiskeriet, og det er rigtigt, men det faar man ikke ved at lade Aalene spadsere ud i de store Have. Dersom det ærede Medlem ønsker, at vi skulle have det størst mulige Udbytte af Fiskeriet, kommer han til at slutte sig til vort Forslag, som gaar ud paa, at Fiskerne skulle have Ret til at fange Aal, og ikke gaar ud paa, at Aalene skulle have Ret til at gaa bort. Det ærede Medlem sagde endvidere, at jeg skulde spørge Fiskerbefolkningen, de sagkyndige. Ja, dersom jeg spørger de sagkyndige, der drive Fiskeri med staaende Redskaber, sige de, at de gerne ville være fri for Konkurrence, og at de personlig derfor ikke ønske, at de, der have Redskaber, der ere til at slæbe, skulle have Lov til at konkurrere med dem. I det hele tror jeg ikke, det er den Vej, vi skulle gaa, naar man skal lovgive paa Næringslivets Omraade. Hvis jeg spørger Købmænd, der bo i en Gade, om de ønske flere Konkurrenter, sige de alle Nej. Spørger jeg Fiskere, som drive Fiskeri med staaende Redskaber paa et Sted, hvor de hidtil have været forskaanede for